

Misna slavlja i župni oglasi

Pon. 10. kolovoza	18 Duhovna priprema za Veliku Gospu – (o. Marko Glogović) 19 Za duh. i tj. zdravlje; + Zvonko, Franje, Željko, Anka i Ruda Grdić
Utorak 11. kolovoza Sv. KLARA	18 Duhovna priprema za Veliku Gospu – (o. Marko Glogović) 19 Za duh. i tj. zdravlje; + Ivan i Janja Kučinić; Nikola, Anka, Nikola, Marko i Željko Poljak
Srijeda 12. kolovoza	18 Duhovna priprema za Veliku Gospu – (o. Marko Glogović) 19 Za duh. i tj. zdravlje; + Milka i Petar Božičević; Katica i Franje Brletić
Čet. 13. kolovoza	18 Duhovna priprema za Veliku Gospu – (o. Marko Glogović) 19 Za duh. i tj. zdravlje; + Dragan, Tomica i Ivan Brajković
Petak 14. kolovoza	18 Početak svete ispovijedi 19 Gospina krunica 20 PROCESIJA i Sv. MISA – predvodi mons. Zdenko Križić, biskup: + ob. Božičević, Cindrić, Rendulić i Krikić; Ivan, Ana i Mate Cindrić; Dinko i Denis Franjković; Branko Kirasić; Franca i Mijo Bertović; Kata Rupčić
BDIJENJE	7 ZORNICA: predvodi vlč. Goran ANTUNOVIĆ, župnik Plaškog i Saborskog (pjeva zbor Sv. Josipa - Josipdol): + Marica Kostelić
Subota 15. kolovoza	9 JUTARNJA: predvodi vlč. Ivica TOLLA, župnik Generalskog Stola i Mrež. Bresta (pjeva zbor Sv. Antuna Pad. - Generalski Stol): + Vlado Cazin; Milan Žilić; Anđelka i Marijan Pribanić
VEL'KA MAŠA	11 PROCESIJA i MISA za NAROD: predvodi preč. dr. Željko BLAGUS, župnik Josipdola i dekan ogulinski; (pjeva zbor Svetišta) 18 VEČERNJA: predvodi preč. Josip ŠIMATOVIĆ, župnik Udbine i Podlapače, dekan udbinski; (pjeva zbor Sv. Juraj - Zagorje i Svetišta:) + Ivica Kirasić; Ivan i Stjepan Crnković; Branko Rebrović; ob. Ljubanović; ob. Kučinić; Vilim Fićurin; ob. Belobrajdić; Joso Salopek.
20. NKG - 16. 8. DAN GOSPOD.	10 SVETIŠTE: Misa za narod sa narodom 12 CEROVNIK: Po nakani (al) <i>Sv. Rok</i>

1. DUHOVNU PRIPREMU – pavlin o. Marko Glogović sa Svetica pokraj Ozlja predvodi nam trodnevnicu za Veliku Gospu od ponedjeljka, 10. kolovoza molitvom krunice u 18 h te Sv. Misom. Dvosatnu duhovnu obnovu nastojmo namijeniti za duhovnu obnovu obitelji i Župe.

2. VELIKA GOSPA - VEL'KA MAŠA ili MAJKU BOŽJU OŠTARSKU – slavimo u petak bdijenjem te subotom s četiri misna slavlja. Misne nakane služene na bdijenju i na Vel'ku Mašu neće biti čitane na misama. Uključite se svojom molitvom u priprema kao i radom...

3. MARIJANSKI ZAVJET za DOMOVINU – Bratovština je 2015. pokrenula zavjetno hodočašće svim većim marijanskim svetištima, od istoka do juga Hrvatske dug oko 1700 km. U ponedjeljak, 10. kolovoza grupa hodočasnika pohodit će naše Svetište na večernjoj misi.

4. ROKOVA – proslava u Ogulinu u kod Sv. Roka u nedjelju, 16. kolovoza u 18.30 sati.

5. BOLESNIČKA MISA – biti će u nedjelju, 23. kolovoza u 18 sati. Misno slavlje predvodit će vlč. Ivica Stošić, župnik u Kostreni. Pomozite bolesnicima doći na misu...

6. PREMINUO je u Rijeci 5. kolovoza u 75. godini života i 49. godini svećeništva vlč. dr. Đuro Puškarić, ogulinski župnik od 1990. do 1992. i pokopan je u svojoj rodnoj župi Vođinci.

7. PREMINULE su: u Dugom Selu + Đurđica Andreis (r. 1934. u Oštarija); u Rijeci + Marija Modoran (r. 1940. u Skradniku) i okopane u Oštarija. Preporučam ih sve u vaše molitve.

8. MISNE NAKANE – odmisiti ću do kraja kolovoza. Od rujna se obratite novom župniku. Misne nakane služene na bdijenju i na Vel'ku Mašu neće biti čitane na misama.

pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom
OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC
047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com
9. kolovoza 2020. • 19. NKG • God. XI. • br. 32 (519)

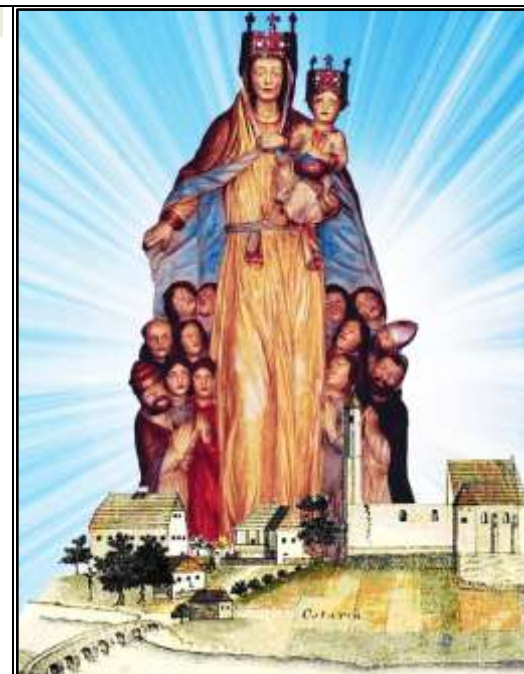
20

Majka Božja Oštarska
Ususret 500. obljetnici rušenja Svetišta Gospe od Čudesa

Bula Pape Pija II.

“Doznali smo za crkvu Blažene Djevice Marije, nazvanu od Čudesa, blizu mjesta Modruša u krbavskoj biskupiji, prema kojoj hrli mnoštvo ljudi sa svih strana zbog brojnih čudesa koje Svevišnji ondje ne prestaje činiti na zagovor i po zaslugama iste Djevice i Majke. Tim čudesima bezbroj puta ukrašenu, naši predšasnici i druge crkvene osobe obdariše crkvu u prošlim vremenima raznim oprostima za sve one koji je u određene dane posjete. A mi, potaknuti molbama našeg brata Franje, biskupa krbavskoga, i ljubljenog sina plemenitog Stjepana Frankopana, kneza i gospodara istoga mjesta, želeći da se rečena crkva obasiplje doličnim častima i da vjernici radije k njoj dolaze zbog pobožnosti i spremnije joj pruže darežljivu ruku kada uvide da su time više ojačani plodovima nebeske milosti, (...) sa svoje strane podjeljujemo oprost od sedam godina i sedam četrdesetnica na mlade nedjelje svakog mjeseca te na blagdane Prikazanja, Navještenja, Rođenja, Uznesenja i Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije, za sada i za sve vjekove – svima koji posjete tu crkvu, iskreno se pokaju i ispovjedu te pruže darežljivu ruku za obnovu i uzdržavanje iste crkve.

Dano u Sieni 30. ožujka 1459., prve godine našeg pontifikata.”

Godine 1450. knez Martin dao je sagraditi veliku crkvu u Oštarijama (nekada zvanim Otok ili Otočec), na posjedu krčkih knezova Frankopana. To je najveća sakralna građevina Krbavske biskupije u srednjem vijeku, a posvećena je Čudсној Gospi od Otoka. Velebno i čudotvorno svetište Sv. Marije spalile su turske čete 1521. godine. Bila je podignuta od samoga tesnog kamena, dužine 60 metara i širine 20 metara i natkrivena visokim svodom. Imala je tri broda međusobno razlučena mramornim stupovima.

1450. – 1521. – 2020.

Zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju:
Pošto je nahranio mnoštvo, Isus odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko dok on otpusti mnoštvo. A pošto otpusti mnoštvo, uzide na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše ondje sam. Lađa se već mnogo stadija bila otisnula od kraja, šibana valovima. Bijaše protivan vjetar. O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po moru. A učenici ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše: »Utvara!« I od straha kriknuše. Isus im odmah progovori: »Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!« Petar prihvati i reče: »Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!« A on mu reče: »Dođi!« I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pođe k Isusu. Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: »Gospodine, spasi me!« Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: »Malovjerni, zašto si posumnjao?« Kad udoše u lađu, utihnu vjetar. A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: »Uistinu, ti si Sin Božji!« *Riječ Gospodnja. (Mt 14, 22-33)*

Isuse ti si Sin Božji

Svi se mi ljudi nalazimo na nekom moru, na nekim nemirnim valovima. To je stanje cijele ove civilizacije. Pa kad smo pritisnuti teškoćama teško nam je prepoznati gdje je Bog, gdje je Isus, tko je Isus. Tada nam se sve čini kao fantazija. Mi se utapamo a da je Bog Bog pomogao bi nam. Tako neki kažu. To nas dovodi do sumnje.

A baš se u teškim momentima traži imanjanje vjere, potreba povjerenja. Pa kada bi trebala 'raditi vjera' i povjerenje ako ne u momentima životnih kušnja i iskušenja?! Kad je sve normalno, tada nije teško vjerovati i imati povjerenje. Dok se sve događa po našem shvaćanju i prihvaćanju nema teškoće vjerovati i biti odvažan. Čovjek uza sve dvojbe u mucu se obraća Bogu, moli pomoć.

Bog ljubi Petra koji zdvaja i koji mu se obraća. Petar je 'realni' čovjek. Svi smo mi bliži Petru koji je u sebi nestabilan, ali i vjeran, nego li jednom stabilnom Ivanu. Isusov je i Ivan i Petar. I pravednik i grešnik dobivaju ruku od Gospodina. Isus pruža ruku svakom 'utopljeniku'. Poslije preživjelih muka svi primijetimo – tu je bio Bog.

Nikada nismo ostavljeni. kako čovjek živi život duže sve više primjećuje, uza sva svoja odlučivanja, da se ipak ostvaruje volja Božja – da je Bog s nama i u nama. Kad se sve smirilo svi učenici očito prepoznaše Isusa. Smirenje je potrebno za prepoznavanje Boga u ljubavi i prijateljstva te predanja Božjoj providnosti.

Mučenik vlč. Dragutin Fifka i Cerovničke žrtve 1943. 43. dio

Problem predstavlja zapis vlč. Matije (Mate) Baraca, cerovničkog župnika, koji u izvješću na Kukuljevićevu anketu 1850. godine piše: „Sello Verhovce: ovdje je bila Crikva S. Martina od koje se sada samo jošter temelji (fundamenta) vide, u kojem viku i od koga je bila sazidana, nezna se, najberže prie razkolništva (ante Schisma).“ Dalje navodi: „Razvaline nahode se jedne na Trojverhu. Jest pako Trojverh jedno poveće berdo imajući različna u jednom potezu tri Verha gdi na prvom i trećem bile su zgrade i na istom trećem najberže Grad i Kuće. ... Isti grad valjdar je imao i svoje hramove jer izpod njega pram Zapadu jedan četvert Sata stoje razvaline Kapele S. Martina. Totu je bilo veliko Groblje, svake versti pljočam urešeno – vidno je jošter danas. Na Vain – Verhu jest bio takodjer nekakov gradić i tverdjava, ali ostan mesta, gdie je položen bio, neima nikakove već uspomene (i u prošastnosti zakopano leži gdogaje bio sagrađio i kojisu nigda u njemu stolovali: totu se takojše nahode sada Zemljom zjednačene poderotine kapele S. Thome.“¹

Dakle, prema vlč. Baracu u Vajin Vrh u nalaze se ostaci kapele sv. Tome, dok kapelu (crkvu) sv. Martina smješta u Vrhovac koji je na kartama iz tog vremena, dakle 19. stoljeća, kao i 18. stoljeća ucrtan jugozapadno i južno od Trojvrha ispod brda Vrhovca. Na tim kartama se područje, koje vlč. Barac zove Vrhovac, spominje pod imenom Pod Vrhovcem. Prema *Stališima duša Vrhovcu* pripada katoličko selo Turkalji, ali pravoslavno selo Jančići u kojem je arheološko nalazište japodskog grada Terpona i pripadajućeg groblja.

Postavlja se pitanje tko je pogriješio: povjesničar Radoslav Lopašić ili župnik vlč. Matija (Mate) Barac. Ukoliko se uzme u obzir Lopašićeva tvrdnja da se Vajin Vrh u 17. stoljeću zvao Vrhovce i ukoliko pretpostavimo da se vlč. Barac pozvao na taj naziv mjesta, tada možemo zaključiti da je vlč. Barac krivo locirao crkvu sv. Martina. Tako bi se zadržala Lopašićeva tvrdnja da se crkva sv. Martina nalazila u Vajin Vrh, gdje su se ostaci vidjeli još 70-tih godina 20. stoljeća. Isto se tako može zaključiti da su se u tadašnjem Vrhovcu ili Pod Vrhovcem (blizu Trojvrha) kraj starog groblja u Baracovo vrijeme nalazile razvaline kapele sv. Tome. Župnik vlč. Barac u istom odgovoru na Kukuljevićev upit navodi da se sjeverno od Trojvrha nekada nalazila kapela sv. Ivana koja u njegovo vrijeme nije više postojala.² Radoslav Lopašić također navodi da se između Trojvrha i Vajin Vrh pokraj stare rimske taracane ceste koja je prolazila od Modruša prema Carevom Polju, nalazi ruševina crkve (ili grada!), ali ne spominje ime te crkve.³

¹ Hrvatski povijesni muzej, Zagreb, Dokumentarna zbirka, Inv. br. 21.648.

² Isto.

³ *Urbar Modruški*, Radoslav Lopašić (ur.), str. 29.